

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

DINGSDAG, 17 OKTOBER.

AMSTERDAM, 16 Oktober.

FRANCISCUS JACOBUS VAN VREE, door de barmhartigheid Gods en de gunst van den H. Stoel, Bisschop van Haarlem, aan de Geloovigen van zijn Bisdom, zaligheid in den Heer.

Het is reeds algemeen bekend geworden, dat onze Heilige Vader, Paus Pius IX, in een op den eersten Augustus dezes jaars te Rome gegeven schrijven aan de Patriarchen, Primaten, Aartsbisschoppen, Bisschoppen en andere Kerkoversten, die in gemeenschap met den H. Stoel zijn, de geheele Heilige Kerk heeft uitgenoodigd om zich met hem in het gebed te vereenigen, ten einde de rampen, waaronder de christelijke wereld zucht, en de gevaren van verleiding tot onverschilligheid in het godsdienstige en tot ongelooft, waaraan de Christenen blootgesteld zijn, af te wenden, alsmede ten einde het licht van den H. Geest den Opperherder genadig bestrale, opdat hij ten spoedigste omrent de Ontvangenis van de Allerheiligste Moeder Gods en onbevleete Maagd Maria datgene zou kunnen vaststellen, hetwelk tot meerdere eer van God zelven, en tot lof dier Maagd, onzer teederst minnende Moeder, mag behooren. Het is evenzeer bekend, dat de Heilige Vader hen allen, die de H. Geest gesteld heeft om in vereeniging met den Opperherder de Kerk Gods te besturen, bij datzelfde schrijven heeft uitgenoodigd, om de hun toevertrouwde Geloovigen met alle zorg en op te wekken, dat zij door eene ware boetvaardigheid den last der zonden afleggende, door werken van godsvrucht, versterking en naastenliefde, den toorn Gods, dien de wandaden der menschen ontstoken hebben, trachten te verzoeken. Zijne Heiligheid wil, dat de Bisschoppen en andere Kerkoversten aan de Geloovigen inzonderheid verklaren, hoe barmhartig God is voor allen die Hem aanroepen, en hoe groot eene kracht het gebed heeft, indien het, na de uitdrijving van den vijand, de ziele zaligheid, gestort wordt. Eindelijk gelast de zorgvolle Opperherder, dat de geestelijke gunsten, ter aansporing der Geloovigen door Hem uit den schat der H. Kerk toegestaan, namelijk een volle afstaat in den vorm van een jubile, aan het geloovig volk zullen bekend gemaakt worden.

Wij rigten nu, Zeer Geliefden, dit herderlijk schrijven tot U, om onzerzijds aan de inzichten van den H. Vader te voldoen, en in de vaste hoop, dat Gij aan zijne en onze wenschen zult willen beantwoorden.

Inderdaad, er bestaan allerdringendste redenen om van zonden gereinigde handen ten hemel op te heffen, en den Vader der barmhartigheden, den God aller vertroosting ootmoedig te bidden, dat Hij de geesels, waarmee het menschedom gekastijd wordt doe rusten, en dat Hij, inder barmhartigheid indachtig, Israël, zijn kind, zijne Kerk namelijk, tegen de talloze aanvallen van onzen tijd in zijne geheel bijzondere hoede opneme. Kan men niet allen evenzeer die redenen waarderen; zij zijn misschien aan sommigen nagenoeg onbekend; het is bij kinderen genoeg hunnen vader te zien treuren, en te weenen; hem van de rampen die de zijnen treffen, of treffen, te hooren gewagen, om zich tot zonden ter afwending bereidvaardig te toonen; hem de oorzaken der rampen mede aan de schuld van sommigen des huisgezin te hooren toeschrijven, om dadelijk zich zelven te gaan, het eigen geweten te onderzoeken, en de gevondene schuld te berouwen. Welnu, Zeer Geliefden, hebben wij de treurende stem, het weegeklag het verwijt van onzen Vader niet vernomen? Is het niet, die als Stedehouder van onzen Heer Christus op den Stoel van Petrus gezeten is, die ons daerom toeroept: *wij kunnen het niet meer langer genoegzaam uitdrukken, door wat diepe smart verdeerd worden, wanneer wij, onze oogen over de katholieke wereld laten gaan, en Kerk en Staat door rampspoeden op het allerbeklagelijkst verstoord, en in gekweld zien?* (1) O ja, het is onze Vader, die weeklaagt over de oorlogen, de inwendige staatsrampen, de vreeselijke ziekten, de aardbevingen

en andere rampen onder welke de Christen volken zuchten; en die het boven alles bejammert, dat de H. Kerk van alle zijden door verwoede vijanden bestoot wordt, welke geene soort van middelen onbepoofd laten, ten einde hare kinderen tot afval te nopen, naar geest en hart te bederven, en de onverschilligheid in het godsdienstige, ja het ongelooft onder hen te verspreiden (1). Nog eens, onze Vader in Jesus Christus is het, die eene verwijtende stem verheffende, het getuigenis aflegt, dat de gramschap des Heeren door de misdaden der menschen over de aarde gehaald is.

Waarlijk, Zeer Geliefden, dat getuigenis, in dien mond, is verplettend! Die weeklagten, die smart, zijn hartverscheurend! Wat blijft ons dus anders over te doen, dan naar diezelfde stem te hooren, die ook opwekt om door ware boetvaardigheid den last der zonden af te leggen, en door bidden, vasten, aalmoezen en andere goede werken den vergramden God te verzoeken? ... De geesels ontbreken ook hier niet. Immers, ofschoon geene aardbevingen onze steden in puin verkeeren, geen oorlog onze landskinderen op verre kusten doet sneven, of onze gewesten met moordend en plunderend krijgsvolk overstroomt; lijdt, evenwel, onze handel niet ten gevolge van den elders woedenden krijg? Wordt de welvaart des landmans, althans in sommige gewesten, niet gehinderd, ja, tot niets gemaakt door de reeds zoo lang woedende veeziekte? Neemt, niettegenstaande de vele tijdelijke zegeningen, aan ons vaderland door de Voorzienigheid geschonken, de armoede niet gestadig toe, zoodat naast die zegeningen een afgrond gaapt, waarin zij dreigen weg te zinken? Heeft de vreeselijke ziekte, die sedert eenige jaren in alle oorden der aarde ontelbare slagtoffers heeft weggerukt, de plek, die wij bewonen, verschoond? En heil ons, Zeer Geliefden, dat de Heer ons deel geeft aan de kastijdingen, waarmee Hij de zondaren bestraft, over welke Hij zich wil erboeven; want wie onzer zal het wagen, zich vrij te spreken van de schuld, welke die kastijdingen verdient heeft? En wie behoeft dan niet de barmhartigheid van God, die door deze kastijdingen ter bekeering oproept? Wie moet zich dus niet spoeden tot boetvaardigheid? Inderdaad, hier past het woord van onzen goddelijken Meester: *tenzij gij boetvaardigheid doet, zult gij allen gelijker wijze omkomen* (2). Maar indien wij nu nog letten op de aanvallen, welke de H. Kerk ook ten onzent gestadig te verduren heeft; op de middelen van allerlei aard, tot verleiding der zwakken en der min goed onderwezenen aangewend; op die voor ons onbegrijpelijke verblindheid, welke verhindert, dat de H. Kerk gezien wordt gelijk zij is, *smet, noch rimpel, noch iets dergelijks hebbende* (3); op die even onbegrijpelijke ligtgeloovigheid, welke alle verdraaijingen der katholieke leer, alle valsche beschuldigingen tegen de Kerk, alle oude lasteringen van beelddienst, afgoderij enz., zonder tegenbedenking, zonder vermoeden van eenig bedrog of dwaling, aanneemt; wanneer wij zoo velen van hen, die buiten de Kerk zijn, van dwaling tot dwaling, van twijfel tot twijfel, van loochening tot loochening, tot onverschilligheid der wanhoop, tot de driestheid des ongeloofts zien vallen, zonder dat zij onder het afleggen van dien kronkelenden weg, ook maar eene enkele maal een ernstigen blik werpen op de *Kerk des levenden Gods, de kolom en de vastheid der waarheid* (4); moeten wij dan niet vreezen, Zeer Geliefden, dat onze zonden mede oorzaak zijn van die minachting en miskennis, van die verblindheid, van die bestrijding? Waarlijk, het ligt in de natuur der zaak, dat de zonden der geloovigen de waarheid des geloofs verduisteren voor de dwalenden: immers, van den éenen kant, de waarheid schittert voor het oog van den menschelijken geest hier beneden eerst in haren volsten glans, wanneer zij in het leven overgegaan en daad geworden is; dan toch, ofschoon in God zelven voor den mensch nog niet zichtbaar, wordt zij hem zichtbaar in die Gods beëidtenis zijn; en van den anderen kant, de dwalende zal niet ligt eene betere leer vermoeden daár, waar hij geen betere zeden,

geen heiliger leven ziet; hij zal niet ligt de ware godsdienst vermoeden in eene Kerk, welker leden, voor zoo ver zij hem bekend zijn, God niet getrouw dienen. Integendeel, hij zal maar al te vaak de Kerk en hare leer beschuldigen van de zonden, welke hij in leerlingen dier Kerk opmerkt. En letten wij nu nog op de verborgene wegen, langs welke God tot de menschen komt, op de onnaspeurlijke orde der genade, volgens welke menschen voor menschen den weg tot de kennis der waarheid voorbereiden moeten, dan zal onze reeds gegronde vrees, dat wij door onze zonden aan de verlichting onzer dwalende broeders in den weg staan, nog grooter worden. Wat toch heeft God niet beloofd aan het gebed, in den naam van Jesus gedaan? Wat bekeeringen kan dus het gebed niet verkrijgen? Doch hoe weinig zal het gebed vermogen, dat door den onbekeerden zondaar gedaan wordt? Of zal de voorbede van iemand, die zelf tegen God in opstand is, bij God waarde kunnen hebben? »Wij weten,» zeide reeds de blindgeborene dien Jesus genezen had, »dat God de zondaren niet verhoort, maar indien iemand een verkeer van God is en zijn wil doet, dien verhoort Hij» (1). En indien wij nu al verder bedenken, dat onze zonden, gevoegd bij het ongelooft, de onverschilligheid, de aan wie weet hoe velen tot schuld toerekenbare dwalingen, en andere zonden onzer niet katholieke landgenooten, veroorzaken kunnen, dat schier gansch het volk van God is afgeweken; moet dan onze vrees, dat wij aan de uitstorting der goddelijke genade over Nederland hinderpalen stellen, nog niet veel toenemen? O, Mijne Geliefden, ik meen niet vermetel te beschuldigen, wanneer ik zeg, dat wij ook tot die menschen behooren, wier zonden de gramschap Gods hebben gaande gemaakt, en de tijdelijke rampen hebben doen ontstaan; dat inzonderheid ook onze zonden de werkingen der goddelijke barmhartigheid verhinderd en onze voorbede krachteloos gemaakt hebben; dat zij de ware, de schoone gestalte der Kerk als bedekt, eene mismaakte gestalte daarvoor in de plaats gesteld, en een nevel geworpen hebben tusschen de zon der waarheid en het oog der dwalenden.

Maar, zal misschien iemand van U denken, *zijn wij dan zoo bij uitstek zondaren?* ... Neen, Geliefden, Gode zij dank, neen! Maar wij zijn ook zondaren, al te zeer zondaren. Ons ontbreken die reinheid en heiligheid van leven, om welke God zijne straffen terughoudt, en waardoor de heiligheid der Kerk aan hen, die er buiten zijn, met zonneglans in de oogen straalt. In de dagen van boetvaardigheid en heiliging, die u bij dit herderlijk schrijven worden aangekondigd, en gedurende welke meer dan gewoonlijk Gods woord verkondigd zal worden, zult gij, door de goddelijke genade geholpen, bij het licht des geloofs, leeren inzien, hoe zeer gij schuldig zijt voor God, en hoe zeer gij Zijne barmhartigheid behoeft. Dan zult Gij niet meer verwonderd vragen: *zijn wij zoo bij uitstek zondaren?* maar dan zult gij, uwe zonden erkennende, uitroepen: »Heer, indien Gij de ongerechtigheden gadeslaat, Heer, wie zal dan kunnen bestaan?» (2)

Gelukkig, Mijne Geliefden, dat ik op die ontboezeming van den zondaar, die zijne ellende zal ingezien hebben, reeds als bij voorraad met de woorden van denzelfden Psalm, kan antwoorden: »Bij den Heer is barmhartigheid, en de verlossing is bij Hem overvloedig» (3). Bij den Heer is barmhartigheid, want *zoo heeft Hij de wereld, de in zonden verzonkene wereld, lief gehad, dat Hij zijn eeniggeboren Zoon gaf* (4); en door dien Zoon heeft Hij ons toegeroepen: »ik wil barmhartigheid en geen offerhande» (5); *op dien Zoon heeft Hij ons aller ongerechtigheid gelegd; Dien heeft Hij om de zonde zijns volks geslagen* (6), en om de gehoorzaamheid diens Eeniggeborenen, om de verdiensten van Diens zoenbloed, biedt Hij den zondaar de genade der bekeering, de vergiffenis der zonden aan. »Bekeert u tot mij», zoo roept Hij ons door den mond zijner gezanten onophoudelijk toe, »bekeert u tot mij, en ik zal mij tot u keeren» (7). Dat verlangt Hij, Mijne Geliefden, u

(1) t. a. p. (2) Luc. XIII, 3. (3) Eph. V, 27.

(4) 1 Tim. III, 15. (5) Johs III, 16. (6) Matth. IX, 13. (7) Isai. LIII, 6, 8.

(1) Joannes IX, 31. (2) Ps. CXXIX, 3. (3) Aldaar vs. 7. (4) Johs III, 16. (5) Matth. IX, 13. (6) Isai. LIII, 6, 8. (7) Zach. I, 3.

te doet ondervinden, hoe overvloedige verlossing er bij Hem is, hoe snel, hoe volkomen Hij den boetvaardige van de zonden bevrijdt. Want op wat uur de zondaar bekeerd zijnde, verzucht, zal God het vermorseld en verootmoedigd hart niet versmaden (1). Inderdaad, zegt een godvruchtig schrijver (2) »het schijnt aan God, alsof Hij trager geweest ware in het scheppen van vergiffenis aan den zondaar dan deze in haar aan te nemen. Want zoo zeer haast zich de barmhartige God om den schuldige van de pijniging des gewetens te ontslaan, alsof de barmhartige God meer smart gevoelde door het medelijden met den ellendige, dan de ellendige gevoelt door het medelijden met zich zelve." Voorwaar, Beminde Geloovigen, de goddelijke Herder zoekt het afgedwaalde schaap, legt het op zijne schouderen, en draagt het uit de woestijn naar den schaaftal terug (3). Hij snelt den verloren zoon, zoodra deze oog en schreden weer naar de vaderlijke woning rigt, te gemoet, valt hem om den hals, geeft hem kleed en ring, doet hem aan zijn feestdich aanzitten, en toont hem als een van den dood verzeene, als een verloren maar wedergevonden lieveling aan de juichende engelen (4). Zoo barmhartig is God! Geene misdaad is zoo afgrijselijk, geen getal van zonden is zoo groot, geene godvergetenheid was zoo langdurig, of de oncindige Barmhartige is bereid om den misdadiger, wanneer hij in vertrouwen op de barmhartigheid rouwvol nitroopt: ik heb gezondigd, alles te vergeven. »Bekeer u tot mij," zegt Hij door Isaias (5), niets uitzonderende, »alle cinden der aarden bekeert u tot Mij, en gij zult behouden zijn."

Grijpt dan, zeer geliefden, de U gebodene gelegenheid aan; doet boetvaardigheid, zooals gedaan moet worden onder het Nieuwe Testament, in hetwelk ons een Sacrament van boetvaardigheid is gegeven; verfoeit en berouwt uwe zonden, stelt in vertrouwen op Gods genade vast, dat gij geen kwaad meer zult doen, en stelt in mistrouwen op u zelve vast, dat gij de naaste gelegenheden, die u tot zonde verlokken, zult vermijden; alsdan, bereid om de herstelling en voldoening te geven die God eischen mogt, gaat en vertoont u aan den Priester, aan iemand dergenen, tot welke gezegd is: »wier zonden gij vergeven zult hebben, dien zijn ze vergeven" (6); kiest uit hen, met de vrijheid welke God en zijne Heilige Kerk u verleenen, dengene uit, aan wien gij het meest genegen zijt uw vertrouwen te schenken, en belijdt hem, die daar in de plaats van God zit, al uwe zonden, van welke gij door de magt der sleutelen nog geene vergiffenis bekomen hebt; en wanneer dan Gods dienaar, u opregt boetvaardig vindende, over u de sacramentele woorden uitsprekt en zegt; ik ontbind u van uwe zonden, ó dan worden ook in den hemel die woorden gesproken, of liever, Christus spreekt ze door den mond van den Priester, en dan gaat gij, door de verdiensten van Jesus dood gereinigd, met de heiligmakende genade bekleed, met den ring der vrije kinderen Gods versierd, en met hemelschen troost in het hart, van daar, om straks, verrukt van vreugde, aan de tafel des Heeren het brood der engelen te nuttigen. »Want, zegt de boven aangehaalde schrijver, in de biecht wordt alles gewasschen; het geweten wordt gereinigd, de bitterheid weggenomen, de zonde verdreven, de rust keert terug, de hoop leeft weer op, het gemoed wordt verblijd." (7)

Na u aldus tot boetvaardigheid aangemaand en op de barmhartigheid Gods gewezen te hebben, Beminde Geloovigen, moet ik, naar het verlangen van onzen H. Vader, u opmerkzaam maken op de kracht des gebeds; dat door hen, die den vijand buitengesloten hebben, gestort wordt. Met eenige weinige woorden hoop ik dit genoegzaam te kunnen doen.

God, de Heer van alles, en van wien al wat goed is, voortkomt, wil dat wij Hem bidden zullen. Voorzeker, Hij kent al onze nooden zonder dat wij Hem bidden; maar Hij heeft deze orde vastgesteld, dat wij Hem in het gebed onze nooden te kennen zullen geven, en de voorziening daarin van Hem ootmoedig zullen afsmeken. Zoo wil Hij, dat wij zijne vrijmagtige opperheerschappij en onze afhankelijkheid van Hem zullen erkennen; van onze eigene ongenoegzaamheid en van Zijne goedheid en magt, belijdenis zullen doen; ons in vertrouwen op Hem, in dankbaarheid en liefde jegens Hem zullen oefenen. Deze wet, waaruit de noodzakelijkheid van het gebed voortvloeit, is zoo in het Oude als in het Nieuwe Verbond afgekondigd. »Laat u niet verhinderen" zegt het boek Ecclesiasticus, »van altijd te bidden" (8); en onze Goddelijke Meester gebiedt: »men moet altijd bidden, en niet ophouden" (9), in navolging waarvan de Apostel Paulus zegt: »Biddt zonder ophouden" (10). Maar indien in de van God gestelde orde het gebed noodzakelijk is, dan moet het, uitgerust zijnde met de vereischte hoedanigheden, ook kracht hebben. Immers, door zijne, van God zelve komende noodzakelijkheid wordt het gebed voor ons een van God zelve gegeven

middel om te verkrijgen; en dit middel kan niet krachteloos zijn. God heeft altoos reus met en door het gebed om te bidden de belofte gedaan van het goedegebed te zullen verhooren. Doch bij deze ingewikkelde belofte heeft Zijne goedheid het niet laten blijven; Hij heeft integendeel de uitdrukkelijke belofte zoo menigmalen, zoo nadrukkelijk en met zoo krachtige betuigingen gedaan, en vernieuwd, dat men geneigd zou kunnen worden om het bidden niet zoo zeer als een geboden plicht; maar veel eer als eene voldoening aan Gods liefelijke en dringende uitnoodigingen aan te zien. Wie uwer kent niet die aanmoedigende woorden van onzen Verlosser: »vraagt, en gij zult verkrijgen, zoekt, en gij zult vinden, klopt, en u zal geopend worden"? (1). Wie herinnert zich niet die krachtige verzekering: »Voorwaar, voorwaar ik zeg het u: zoo gij den Vader iets in mijnen naam zult gevraagd hebben, zal Hij het u geven... vraagt en gij zult verkrijgen, opdat uwe vreugde volkomen zij"? (2). Ware het noodig, ik zou de aanhaling van dergelijke beloften, uit den mond van Jezus zelve gekomen nog veel kunnen vermeerderen; ik zou de opwekkingen tot een vertrouwend gebed, welke de Apostelen op vele plaatsen hunner Brieven geschreven hebben, er kunnen bijvoegen; ik zoude U op zoo menig voorbeeld van verhoorde gebeden in de H. Schrift kunnen wijzen. Doch ik wil mij bij nog één woord, door den Zaligmaker gesproken, bepalen, en dat woord wil ik u voorhouden; omdat het, aangezien de omstandigheden van het gebed waartoe ik u uitnoodig, uw vertrouwen inzonderheid verhoogen moet. »Indien, zegt Jezus, twee van u eenstemmig zijn over eenige zaak, welke ook, waarom zij bidden zullen, zal het hun van mijnen Vader, die in den hemel is, gegeven worden. Want waar er twee of drie in mijnen naam vergaderd zijn, daar ben ik in hun midden (3). Het was voorzeker bij de herinnering dier woorden, dat de H. Martelaar Ignatius schreef: »Indien het gebed van een of twee zoo groote kracht heeft, hoeveel meer zal dan het gebed niet vermogen van den Bisschop en van de geheele Kerk"? (4). Maar, mag ik nu zeggen, indien het gebed van twee of drie, die eenstemmig bidden, zoo veel vermag; en indien het gebed van den Bisschop en de hem gehoorzamende bijzondere Kerk nog meer vermag; wat zal dan het gebed van den Paus en van de geheele over gansch de aarde verspreide H. Kerk niet vermogen? En tot zulk eenstemmig gebed van geheel de H. Kerk met den Opperherder worden wij nu uitgenoodigd. Biddt dan, Beminde Geloovigen, bidt met het vaste vertrouwen dat gij verhoord zult worden. Want wanneer de geheele Kerk bidt, dan vooral is Jezus in het midden der biddenden, dan vooral ontwaren wij het, dat wij een Hoogenpriester hebben, die in de hemelen doorgedrongen en altijd levende om voor ons te spreken, degenen die door Hem tot God naderen, behouden kan. Naderen wij dan vol vertrouwen, tot den troon der genade, om barmhartigheid te verkrijgen, en genade te vinden, nu wij zoo zeer hulp behoeven (5).

Laten wij dan in de eerste plaats van God vragen de genade eener oprechte bekeering voor alle zondaren, eener ware boetvaardigheid voor ons allen. Het is toch een punt des geloofs, dat geen zondaar zich tot God bekeeren kan, zonder Gods voorkomende en helpende genade; dat niemand naar eisch gelooven, hopen, beminnen of boete kan doen, zoodat hem de genade der rechtvaardigmaking verleend wordt, zonder de voorkomende ingeving van den H. Geest en zonder Dezes hulp. (6)

Laten wij, opregt boetvaardig geworden, vervolgens smeeken, dat God, die, om de misdaden der menschen teregt verstoord, hen met harde plagen kastijdt, in Zijne barmhartigheid de gezeels afwende, waaronder thans het menschdom zucht. Bidden wij, met onderwerping, maar ook met al den aandrang die een kind bij zijnen vader past, om verwijdering der tijdelijke rampen, die over de aarde gezonden zijn, en die, zonder boetvaardig gebed onzerzijds, wellicht nog verzaard zullen worden. Wij mogen hopen, dat op ons gebed toepasselijk zullen zijn de woorden Gods in den 90^{en} psalm: »Hij heeft tot mij geroepen, en ik zal hem verhooren: ik ben met hem in den rampspoed, ik zal er hem aan ontrukken en hem verheerlijken."

Maar laten we ook inzonderheid bidden, dat God de kinderen zijner Kerk tegen de aanvallen van de dwaling, van de onverschilligheid en van het ongeloof bescherm, en dat Hij van de bestrijders der Kerk hare verdedigers make. Wat mogen wij van dit gebed niet hopen, indien het met vertrouwen en in staat van heiligmakende genade gedaan, ondersteund wordt door een der Kerk van Jezus waardig gedrag? Beminde Geloovigen, door het doen dezer uitnoodiging volg ik het voorbeeld van de Herders der eerste Christenheid: volgt gij, door haar na te komen, het voorbeeld der eerste Christenen. »Gij bidt ook onophoudelijk (zoo schreef de Martelaar en Bisschop Ignatius aan de Christenen van Ephese) voor de andere menschen; want in hen is hoop van bekeering tot God. Laat hen dan ten minste door uwe werken

onderwezen worden. Tegenover hunne grammoedigheid weest gij zachtmoedig; tegenover hunne grootspraak, gij nederig; tegenover hunne lasteringen, gij volhardend in gebeden; tegenover hunne dwaling, gij vast in het geloof; tegenover hunne woestheid, gij langmoedig. Ons niet toeleggende om hen na te volgen, laten wij bevonden worden hunne broeders te zijn, door welwillendheid; maar leggen wij ons toe om navolgers te zijn van den Heer (deze in het lijden van onrecht, gene in het ondergaan van bedrog, een ander in het dulden van minachting), opdat geene plant des boozen in u gevonden worde; maar volhardt in alle zuiverheid en matigheid in Christus Jesus, zoo naar het vleesch als naar den geest" (1). Zietdaar, Mijne Geliefden, wat de leer van den Apostel Joannes aan zijne tijdgenooten schreef en wat nog heden gepast kan gezegd worden: Biddt voor die buiten de Kerk zijn; doet hen ten minste den uw voorbeeld de waarheid kennen. Inderdaad, Mijne Zeer Geliefden, wanneer wij, volgens onze roeping, beeld van den hemelschen Adam dragen (2), dat, wanneer wij, met de genade Gods, de leer van onzen Meester in oefening brengen, en als Jesus levend afbeeldsels zijn, dan vernag ons gebed voor de bestanders der kerk te verwerven, dat God van steeds Abrahams kinderen, van Saulussen Paulussen maak en het nalaten van zulk bidden is wellicht oorzaak, dat niet meermalen gebeurt. Herinnert u den jongeling die zoo veel deel had aan den marteldood van Stephanus en die ook naderhand de opkomende Kerk zoo heil vervolgde: herinnert u tevens het gebed van Stephanus: »Heer reken hun deze zonden niet toe" (3). Die jongeling, Saulus, is later geworden de groote Apostel Paulus. Maar, zegt de H. Augustinus, »indien Stephanus zoo gebeden had; zou de Kerk Paulus niet hebben" (4).

Eindelijk, Beminde Geloovigen, vraagt, vooral gaafte de eerste der drie tot het verdienen van den afslat, de Opperherder der Kerk dit verlangt, opdat hij namelijk over de ontvangst van de Moeder des Heeren datge vaststelt, wat tot de verheerlijking Gods en den roem der Allerheiligste Maagd mag behooren. Gij weet het, dat hiermede bedoeld wordt op de uitdrukkelijke verklaring en beslissing, dat de alom in de Kerk geloofde en verkondigde leer van de onbevleete ontvangst der Allerheiligste Maagd uitmaakt van de leer der Kerk en een geloofspunt is. Het geven dier verklaring en beslissing is voortke eene zaak van het uiterste gewigt voor geheel de Katholieke Kerk, gelijk iedere uitspraak over wat leer de Kerk is en door allen geloofd en beleden moet worden, immer als eene zaak van het hoogste belang door de Kerk is aangezien, en steeds slechts na veel gebed en overweging heeft plaats gehad. Gij zult U in dit gebed zoo veel te meer tot vereeniging uwer geboden met de der gansche Kerk aangedrongen voelen, daar het eender voorregten geldt van Jesus Moeder, welker vereering, Gode zij dank, door U zoo ijverig gepleit wordt. Laat dan niet na haar zelve in hare eigene taal aan te roepen, opdat zij voor het zichtbaar Hoofd der Kerk van haren goddelijken Zoon dat licht vraag verwerve, dat hij van den H. Geest wenschte te ontvangen.

Roep diezelfde H. Maagd, Moeder van Jesus, Moeder der genade en barmhartigheid aan, dat zij God toorn, teregt tegen de menschen ontstoken, verbiddt dat zij voor hen genade en erbarming verkrijge. Geen andere voorspraak is zoo krachtig als de hare; wat zou zij, de Moeder van Jesus, bij Hem en door Hem niet vermogen? Voegt daarbij de aanroeping van de HH. Apostelen Petrus en Paulus; van onze vaderen, het geloof de HH. Willibrordus en Bonifacius; van de Heiligen des Hemels, opdat de zegevierende met de stude dende Kerk door haren eenen Hoogenpriester Jezus den troon der genade nadere, en de smeeking: spaar o Heer, spaar uw volk, ingang doe vinden.

Wij eindigen dit herderlijk schrijven met de aankondiging van den afslat, bij wijze van Jubilé, door onzen Heiligen Vader Pius IX, den 1 Augustus verleend, en geven tevens de navolgende algemeene verordeningen daaromtrent.

1°. De drie maanden, gedurende welke voormelde afslat, naar de vergunning van Zijne Heilicheit, verleend kan worden, zullen voor ons Bisdóm aanvang nemen op Zondag den 23 October aansaande, en eindigen op Zondag den 21 Januarij 1855.

2°. De plechtige opening van dien tijd van boetvaardigheid en gebed zal in alle kerken van ons Bisdóm gemelden Zondag 23 October plaats hebben, met zingen van den *Lofzang Pater Creator* voor de Heiligen, zultende de Hoogmis zelve eene votiva zijn van den H. Geest.

Bij die gelegenheid zal de Eerwaarde Geestelijkheid aan de Geloovigen eene onderrigting geven over den afslat, in het algemeen, en over dien van het Jubilé, het bijzonder. En dan zullen tevens de haderen schriften omtrent het verdienen van den afslat, van den afslat afgekondigd worden.

(1) Ezech. XVIII. — Ps. L. (2) Tractat. de interiori domo C. 21 (inter opera S. Bernardi.) (3) Luc. XV. 4, 5. (4) Luc. XV. (5) Isai. XLV. 22. (6) Joas XX. 23. (7) T. a. p. (8) Eccl. XVIII. 22. (9) Lukas XVIII. 1. (10) 1 Thessal. V. 17.

(1) Matth. VII. 7. (2) Joas XVI. 23, 24. (3) Matth. XVIII. 19, 20. (4) Ep. Ignat. ad Ephes. CV. (5) Hebr. IV en VII. (6) Conc. van Trenten. Vle Zitting. Hoofdst. V, VI en Can. III.

(1) Ep. Ignat. ad Eph. C. 10. (2) 1 Cor. XV. 42. (3) Matth. VII. 52. (4) Sermon I de S. Steph.

30. Gedurende de drie maanden, tot het verdienen van den aflaat bestemd, zullen er tot de in dezen herderlijken brief, in overeenstemming met het schrijven des H. Vaders, opgegevene einden, bijzondere gebeden in alle kerken van ons Bisdóm gedaan worden. De aan de Priesters in de H. Mis reeds voorgeschreven oratie, alsmede de reeds voorgeschrevene Litanie der H. Moeder Gods, zullen gedurende dien tijd tot de bedoelde einden gebeden worden. Welkelijks zal in iedere kerk, — dag en nacht door de Eerw. Heeren Pastors dier kerken te bepalen — des avonds een lof worden gehouden. In plaatsen, waar meer kerken zijn, zal dit Lof op zoo vele dagen der week gehouden worden, als het getal der kerken toelaat.

40. Ofschoon, naar de vergunning van Zijne Heilichheid, de aflaat, gedurende de door den Bisschop aangewezen drie maanden, op alle plaatsen van het Bisdóm kan verdiend worden, zal er echter voor iedere parochie door ons een tijd bepaald worden, binnen welken aldaar bijzondere oefeningen zullen plaats hebben, die de Gelovigen dier parochie behooren bij te wonen, en die streken zullen om hun het verdienen van den aflaat meer te verzekeren en gemakkelijker te maken.

50. Op Zondag den 21 Januarij eerstkomende, zullen de drie maanden van boete en gebed worden besloten met een plegtig Te Deum, hetzij na de Hoogmis, hetzij des avonds.

En zal dit ons herderlijk schrijven in alle de kerken van ons Bisdóm op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd op Zondag den 15 October eerstkomende.

Gegeven te Sassenheim den 28 September 1854.

† FRANCISCUS JACOBUS,
Bisschop van Haarlem.

Men schrijft ons uit Denekamp, dd. 12 Oktober:
»Voor de eerste maal hebben wij het genoegen gehad, Zijne Doofl. Hoogw., den Aartsbisschop van Utrecht, in ons midden te zien.

»Omtrent vier honderd geloovigen dezer gemeente mogten uit Zijne hand het H. Sakrament des Vormsels ontvangen, terwijl aan den Zeer Eerw. Heer G. Binkhorst, die gedurende vijf en twintig jaren, met allen lof de herderlijke bediening had waargenomen, de onderscheiding te beurt viel, van tot Pastoor dezer gemeente te worden geïnstalleerd. Groot was de geestdrift die, gelijk door heel Twente, zich ook hier heeft geopenbaard, en opmerklijk brengen wij hulde aan de liberaliteit en welwilendheid der andersdenkende gezindheden, in alles wat strekken kan ter eere van den Hoogwaardigen Prelaat aan den dag gelegd.

Men schrijft uit 's Gravenhage aan de Fr. Postz. Men is voornemens onze vloot van de Oost-Indien te versterken en zullen daartoe gebouwd worden: 2 Regatten, 2 Korvetten, 3 brikken, 1 schooner, 2 wachtschepen, benevens 12 stoomboten van verschillende grootte; de bemanning al dezer schepen zal, behalve een aantal maleische matrozen, 2358 Europeërs bedragen. Voor de dienst in de West-Indien zijn 1 korvet, 2 brikken, 2 schouwers, 2 kanonierboten en 1 stoomschip, met 530 koppen bestemd. In de Nederlandsche wateren blijven voor de aktieve dienst ter beschikking: 3 Regatten, 3 wachtschepen, 2 korvetten, 5 brikken en schouwers, 9 kanonierboten, 1 transportschip en een instruktieschip, benevens 3 stoomboten, met eene bemanning van 3156 koppen.

Wij vernemen, dat de ter dood veroordeelde Johanna Heinrich Kemper geen kassatie tegen het arrest van het Provinciaal gerechtshof in Noord-Holland aangekeekend heeft, maar zich bereids bij rekwest heeft gewend tot Z. M. den Koning, ter bekoming van gratie.

Wij vernemen met genoegen van goederhand, dat het smalle spoor van Amsterdam tot Utrecht binnen korten tijd gereed zal zijn; de voor dat spoor in Engeland gemaakte rijtuigen zijn reeds hier aangekomen, en zodra de weg tot Utrecht voltooid is, zal het smalle spoor gebruikt worden. Te Utrecht zal alsdan tot dat het smalle spoor tot Arnhem gereed is, moeten worden overgeladen, een kortstondig oponthoud en veel drukte veroorzaakt zal worden. Het publiek der derde klasse vooral zal bij van zaken veel gewinnen, dat de wagens hier even als zulks in Engeland en Duitsland het allen behoorlijk van ramen en andere gemakken zijn, zodat men dan beter in de wagens der eerste zal zitten, dan thans in die der tweede klasse.

(H. en J. Bode.)
Van de beide vorstelijke echtparen van Rusland, op Engeland, die nu in zulk een goede staat van gezondheid en persoonlijke vriendschap tot zijde van Vorsten, vreemd genoeg, het woord Neva, aan der rivier, aan welke Ruslands hoofdstad is, en die vorstelijke echtparen toch besten Napoleon, Agonia, Victoria, Albert.

Opgaaf van Cholera-Lijders.

Bij de plaatselijke kommissie van geneeskundig toezicht alhier zijn op den 14 Oktober aangegeven 2 man en 4 vrouwen, te zamen 6 personen; waarvan in het hospitaal zijn opgenomen 2 mannen en 2 vrouwen. Overleden 3 mannen en 4 vrouwen, te zamen 7 personen; daarvan in het hospitaal 1 man en 1 vrouw. Van daar uitgegaan 2 vrouwen. Blijven alzoo daar 17 personen in behandeling.

Bij koninklijk besluit van 4 Aug. jl. is op het verzoekschrift van F. F. J. Machen, te Rotterdam, bewijling verleend tot het oprigten eener naamlooze vennootschap de *Stoomvaart Maastroom*, op den voet als bij hevergelegd ontwerp der akte bepaald is, met dien verstande, dat eene eventuele vergrooing van het maatschappelijk kapitaal, in den zin van art. 29 der akte, aldaarstellende eene verandering in de voorwaarden, aan 's Konings nadere bewijling zal zijn onderworpen.

Bij besluit heeft Z. M. goedgevonden aan M. Boogerd, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als burgemeester van Kerkwerpe, en in zijne plaats benoemd S. M. Hanse; benoemd tot griffier bij het kantongeregt te Ommen Mr. J. C. J. Arriens; tot notaris benoemd: te Alphen, J. W. P. Kluit, en te Warmond, J. de Crane.

Z. M. heeft bij besluit goedgevonden over te plaatsen: bij het wapen der kavalerie van het leger hier te lande, den 2den luit. van het reg. Oost-Indische kavalerie L. de Perponcher; bij het wapen der infanterie van het in Oost-Indië, den 2den luit. L. J. Rhode, van het 7de reg. inf.

SCHIEDAM, 14 Okt. Bij kon. besluit van 5 dezer is de beslissing van Ged. Staten van Zuid-Holland bekrachtigd, waarbij de heeren J. A. J. Nolet en J. Lecher niet worden toegelaten als leden van den gemeenteraad van Schiedam, op grond, dat niet uit de verkiezing bleek, in wiens plaats zij respectievelijk henoemd waren, terwijl de raad van oordeel was, dat zulks eerst na de benoeming door het lot behoorde uitgemaakt te worden, vermits bij de gemeentewet noch van twee of meer stembussen, noch van gekleurde biljetten sprake is, maar wel van het lot, als waardoor de zittingstijd der leden bepaald wordt, zonder dat daarbij onderscheid wordt gemaakt tusschen de eerste of volgende verkiezingen.

GRONINGEN, 12 Oktober. Heden droeg de hoogleeraar J. A. Rovers het rectoraat der hoogeschool over aan den hoogleeraar C. Star Numan, met het houden eener plegtige rede de aetate nostra, historiologie's fatrice, ten betooge, hoe zeer onze tijd voor de geschiedkunde bevorderlijk is. Bij deze gelegenheid werden tevens de belooningen uitgereikt aan de wegens hunne prijsverhandelingen bekroonde studenten, zijnde een loffelijk getuigschrift aan den heer J. D. Homan, candidaat in de letteren alhier, eene gouden medaille aan den heer Sasse, kand. in de medicijnen te Amsterdam, eene zilveren medaille aan den heer G. Stinstra, kand. in de letteren en medicijnen alhier, een loffelijk getuigschrift aan den heer A. E. van Wageningen, student in de medicijnen te Utrecht, en een dergelijk aan den heer H. G. Hagen, student in de theologie te Utrecht.

MAASTRICHT, 13 Okt. De gemeenteraad alhier heeft besloten, den heer P. Regout, uit te noodigen tot opruiming zijner in stadsstraten aanwezige gaz buizen. Vermoedelijk zal hieruit een regtegoeding voortvloeijen.

— De werkzaamheden voor den spoorweg van hier op Hasselt, hebben bereids een aanvang genomen.

OLDENZAAL, 12 Okt. Heden hebben wij in de grijze hoofdstad van Twente, het eerste bezoek gehad van den veelgeachten Aartsbisschop.

U de geestdrift te beschrijven, die dat bezoek vergezelde, acht ik bijna ondoenlijk. Zelden zag men groter vreemde, zelden meerdere belangstelling.

Mr. kwam in den morgen van Denekamp, om in den loop van den dag te Oldenzaal en in de naburige gemeente de Lutte het H. Vormsel toe te dienen, aan verscheidene honderdtallen kinderen en volwassenen. Daartoe werd hij van genoemde plaats feestelijk afgehaald. Stad en kerk waren beide met zorg en smaak versierd. En er waren daaraan noch moeite, noch kosten gespaard. De kerk vooral was allersmaakvolst opgetooid door alles wat men slechts ter versiering aan kon brengen.

Lang zal de indruk van dit feest bij allen, die het hebben bijgewoond, bewaard blijven, een feest, waar te roomsch en onroomsch even als in het naburige Denekamp, en eenige weinige uitzonderingen na, als omstrijd hebben bijgedragen.

Men leest in de Tweede Editie van het *Handelsblad*: WEENEN, 15 Okt. Volgens hier ontvangen berichten is generaal Osten Sacken aan het hoofd van 40,000 man Russen de Krim binnengerukt, en is hij naar Sebastopol gemarcheerd.

Tot heder is er geen enkel officieel bericht ontvangen van het beginnen van het bombardement der vesting.

BERLIJN, 16 Okt. Eene dépêche van Petersburg van gisteren avond meldt, dat tot op den 9 dezer door de geallieerde troepen nog niets tegen Sebastopol was ondernomen.

BUITENLANDSCHE BERICHTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 15 Oktober. Het blijkt wederom dat de berichten omtrent het bombardement van Sebastopol, t welk reeds den 4den moest begonnen wezen, leugenachtig, althans voorbarig zijn. De dépêche van Lord Raglan aan den Engelschen gezant te Weenen, geeft stellig te kennen, dat men op den 6 Oktober, zoo verre met de belegeringswerken gevorderd was, dat men hoopte binnen weinige dagen het bombardement te kunnen openen. Er is dan ook volstrekt geen nieuws uit de Krim, en toch gaan de Engelsche bladen voort met het verspreiden van allerlei geruchten, die des anderen daags weder tegengesproken en door versche leugens vervangen worden.

— In een partikulier schrijven aan den *Pays* leest men omtrent het afsterven van den maarschalk de St. Arnaud:

»Den dag na den slag bij de Alma, toen de maarschalk twaalf uren te paard bleef en een bovenmenselijke energie en bedrijvigheid aan den dag legde, gevoelde hij zich doodelijk aangetast. Hij besloot dus zich aan boord der *Bertholet* in te schepen. Aanvankelijk gevoelde hij zich iets beter, hetgeen dus eenige hoop gaf, doch het was die kortstondige beterschap, die den dood gewoonlijk vooraf gaat, want drie uren later gaf hij den geest, te midden van zijn staf, die hem had vergezeld. Men heeft bevonden dat hij gestorven is aan de cholera en aan eene slagaderbreuk aan het hart.

Men plaatste zijn lijk in de kapel der Fransche ambassade te Therapia. Den volgenden dag wilde de echtgenoot van den maarschalk zich derwaarts begeven, om hem nog eenmaal te zien. Het was een aandoenlijk tooneel. Daar het bloed den maarschalk uit den neus liep, riep zij uit: »Hij is niet dood, want hij bloedt nog!» en zij viel onmagtig in de armen van een kolonel, die haar had vergezeld. Matrozen van de *Belle Poule*, die den geheelen nacht gewaakt hadden, zelden mij dat zij als kinderen geweend hadden.

»De maarschalk was naar de kapel overgebracht op het bed, waaraop hij gestorven was, alleenlijk had men hem bedekt met eene driekleurige vlag. Den 1sten werd zijn lijk gebalsemd en den 2den werd eene plegtige lijdienst gehouden, die bijgewoond werd door het personeel der ambassade en de états-majors der oorlogsstoombooten, die zich te Therapia bevonden. Den volgenden dag zal de *Bertholet* met het lijk naar Frankrijk vertrekken.

— Uit Athene wordt, dd. 6 Oktober, gemeld, dat de generaal Mayran met twee regimenten zich naar het oorlogstooneel in de Krim heeft begeven.

— De generaal Dulce is benoemd tot inspekturgeneraal der kavalerie. De gezandheidstoestand te Madrid wordt beter. Er doen zich financiële moeilijkheden op.

In een partikuliere korrespondentie uit Madrid wordt geschreven, dat in Spanjes hoofdstad al afgewaardigden moesten benoemd worden. Meer dan achtduizend kiezers waren ingeschreven, doch ongeveer de helft heeft zich onthouden om te stemmen, eensdeels zijn dit gewest de voorstanders van den graaf de Montelodini, die meenden dat, de ultra progressisten de overhand kriegende, men spoedig in de praktijk het verderfelijke hunner theorieën zou zien; anderdeels is het de gematigde partij geweest die niet gestemd heeft, afgeschrikt door de woeste bedreigingen der ultra progressisten of democraten die zelfs bedreigd hebben gewapend ter stembus te verschijnen. Doch in weerwil van dit alles heeft de partij der gematigde progressisten in Madrid de overhand behouden. De democratie is niet op haar gemak en uit haar verlangen om zich over die wederlaag te wreken.

— De beruchte republieken Barbès, die op last des Keizers uit zijn gevangenis ontslagen is, wegens een brief, die de getuigenis van beterschap schijnen te dragen, heeft daarop de volgende dolzinnige regelen geschreven:

»Toen het bevel om mij uit de gevangenis te ontslaan tot mijne kennis kwam, werd ik door het leed van der overwonnelingen onuitspreklijk diep getroffen. Ik verloochen den brief niet, waarvan een uittreksel in den *Moniteur* is openbaar gemaakt; Frankrijks grootheid is voor mij immer een voorwerp van godsdienstige aanbidding geweest. Doch aan het tegenwoordige gouvernement ontzeg ik het recht om van mijne denkwijze kennis te nemen; en ik verklaar dat er niets dan strijd zijn kan tusschen mij en den man, die door den gewelddadigen aanval van 2 December de republiek heeft ontvaard. Twee dagen ben ik in de nabijheid mijner gevangenis gebleven, na aanzoek gedaan te hebben om wederom opgesloten te worden. Nog twee dagen zal ik mij hier ter beschikking der overheid houden; en indien zij mij haar misnoegen, hetwelk ik uitsta, in dien tijd niet moegt doen gevoelen zoo als ik verlang, zal ik aanstaanden Vrijdag het land verlaten, om eene ballingschap te ondergaan, waar toe ik mij zelf veroordeel.

ENGLAND.

LONDEN, 15 Okt. Lord Granville heeft, aan een maatschappij het woord spittende, zich over de tegenwoordige aangelegenheden uitgelaten, en onder anderen ge-

zegd, dat hoe langer Rusland den oorlog gaande hield, des te harder vredesvoorwaarden aan die mogendheid zouden moeten worden opgelegd. Het moeilijke en gevaarlijke der onderneming tegen Sebastopol erkennende, zeide hij, dat de vermeestering dier vesting volstrekt noodig was om het bestaan van het Turksche rijk te verzekeren; en dat de beide gouvernementen al het mogelijke gedaan hadden om den goeden uitslag der onderneming minder onzeker te maken. Lord Raglan had 102 stukken geschut van het zwaarste kaliber onder zijn bevel, terwijl de hertog van Wellington eenmaal hij een beslissend treffen slechts zes in de slagorde stellen kon; hoeveel ammunitie naar het Oosten gezonden was, durfde hij naauwelijks te zeggen. daar het als een avontuurlijk sprookje zou klinken; het was zoo veel, dat de 102 stukken geschut versleten zouden zijn, wanneer zij dat alles zouden verbruikt hebben. Hij betuigde voorts dat hij zijne hoop vooral ook op Frankrijks bijstand bouwde; dat het onmogelijk was, te loffelijk te spreken van de rondborstige en rechtschapen handelwijze dier mogendheid; en dat de verbonden mogendheden, wanneer Sebastopol vermeesterd was, niet rusten, maar hare krachtsinspanverdobbelen zouden om Rusland tot rede te brengen en een duurzamen vrede aan Europa te schenken.

— In weerwil der oppositie van het kabinet is men in de Deensche volksvergadering overgegaan tot eene tweede lezing van het voorstel, strekkende om eene kommissie te benoemen, belast met het onderzoek, in hoe verre men de ministers in staat van beschuldiging zou kunnen stellen. In dezelfde zitting heeft de minister van Binnenlandsche Zaken een voorstel tot wijziging der kieswet ingediend. Men voorziet dat zulks tot eene nieuwe botsing zal aanleiding geven.

STADSNIEUWS.

In de 221ste Staats-Loterij zijn in de 5e Klasse bij de 5e Trekking prijzen van f1000 of daarboven te beurt gevallen aan N°. 18642 f1000, N°. 16783, 13723 en 5040 ieder f1000

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 16 October.

GETROUWD (12 Oct.): G. J. de Clercq met A. Kleinmann. OVERLEDEN (10 Oct.): A. H. de Mesquita Jr., 71 j. — C. Brandt, 21 j — (12 Oct.): G. J. Geurs, 80 j — J. D. Sweers, 48 j.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

SCHIEDAM, 13 Okt. Rogge. In ligt gedroogde was de handel, gedurende deze week wederom zeer belangrijk en zijn vele partijen tot onderstaande oplopende prijzen omgezet, als: 143/2, 144/2, 145/2 & Archangel f260 6 w., f259 11 m., f262 6 w.; 143/2, 144/2 & dito f260 1 m., f262 1 m., later f265 6 w., 267 6 w., 268 3 m.; 143/2, 144/2 & dito f263 6 w., 270 6 w.; 143/2 & dito f270, 272, f274 6 w.; 142/2 & dito f274 1 m.; 143/2 & dito f275 1 m.; 144/2 & dito / 280 6 w., 143/2 & dito f278, 280 1 m.; van hard gedroogde werd verkocht: 146/2 & Liban f330 3 m.; 146/2 & Reval f341 3 m.; 144/2 & Archangel alhier gedroogd f299 3 m. Gerst onderging mede eene belangrijke prijsverhoging en werden de volgende verkoopen bekend: 132/2 & fijne Deensche f220 6 w.; 135/2 & Grove dito f220, 222 6 w.; 129/2 & Koersche f281 6 w., f283 6 w.; 126/2 & Liban f265 3 m.; 129/9 & Koersche f238 3 m.; 132/2 & Kunda f290 3 m. Moutwijn verhoogde Zaterdag op f23 en Maandag op f24. Dingsdag en Woensdag was alzoo naar genoegen te koop en werden enkele posten a f23½ afgedaan. Heden was de stemming wel zoo vast en werd voor benodigden wederom f24 besteed. Jenever f28,50 Amst. Proef 29,75.

LONDEN, 14 Okt. Ruwe Suiker. De maakt blijft zeer sti met beperkte vraag voor uitvoer. In Crushed wordt weinig verhandeld met staande prijzen. Koffij. Native Ceylon met geregelde vraag. Heden zijn 1000 balen goed ordinar tot 45 a 45 s. 3 d. omgezet. Vreemde soorten met weinig zaken. Thee stil. Notenmuskat hooger betaald. Foely onveranderd. Peper prijshoudend. Rijst met levendige handel; van Aracan zijn 4 ladingen zeilenden afgesloten van 11 s. 6 d. tot 12 s. 6 d. nagelang van afzending a korditie. Talk in eene willige stemming. Petersburg 64 a 64 s. 6 d. Graanmarkt. Tarwe met geringe aanvoren zijn de prijzen ten volle 3 s. hooger dan de voorgaande week. Garst vast. Harst 1 s. hooger. Veemarkt. Over het algemeen flauw, zonder prijsverandering, alken hebben Kalveren eene verhoging van 2 d. ondervonden.

1. Beter. Vriessche flauw 104 a 106 s. voor fijne, andere soorten iets beter betaald. Bossche 76 a 82 s. Edammer 43 a 52 s., geele 46 a 50 s., Goudsche 48 a 45 s., 44 a 45 s.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

PARIJS, 14 Okt. Fransche 3 pc. 76 1/2; 4 1/2 pc. 98,70; 3 pc. Spanje 33 1/2; id. 1 pc. Met. 3 pc. 85 1/2; Rom. Leen. 88. LONDEN, 14 Okt. Consols 94 1/2; 3 pc. Spanje 33 1/2; 3 1/2; 1 pc. dito 18 1/2; Comité-Bewijzen 5; Passive 4 1/2; 5 pc. Rusl. 96; 4 1/2 pc. dito 84; 4 pc. Holl. 92; 2 1/2 pc. id. 62; 5 pc. Sardinië 87 1/2; Brazilië 98 1/2; 4 1/2 pc. Peru 71 1/2; Gren. uitg. 5 1/2; id. werk. 16; 3 pc. Mexiko 24 1/2; 4 pc. Portugal 41; Turkije 2 1/2; Ecuador —; Wissel op Amst. —.

WEENEN, 14 Okt. Met. 5 pc. 85 1/2; id. 4 1/2 pc. 74 1/2; Bank-Aktien —; Wissel op Londen 11,30; Amst. —; Parijs 137 1/2; Goud 23 1/2; Zilver 19 1/2; Nieuwe Leening —. BERLIJN, 14 Okt. 3 1/2 pc. Pruisische Staatschuld 85 1/2; 4 1/2 pc. Rusland 84; 5 pc. 96; Wissel op Londen 2 m. 6 Th. 16 1/2; Parijs 78 1/2; Amst. 140 1/2; Weenen 85; Petersburg 99 1/2. HAMBURG, 14 Okt. Spanje 3 pc. 31 1/2; id. 1 pc. 17 1/2; Rusl. 5 pc. 92 1/2; 3 pc. Mexikanen 16 1/2; Wissel op Amst. —; Londen kort —. FRANKFORT, 14 Okt. 5 pc. Met. 72; 3 pc. Spanje binneal. 33; id. 1 pc. 18 1/2; Wissel op Londen 3 m. 117 1/2; Amsterdam 29 1/2; Parijs 9 1/2; Weenen 101.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

	11 OCT. 4 1/2 u. gebt.	12 OCT. 4 1/2 u. gebt.	
Nederl., Werkel. Schuld a 2 1/2 pCt.	60 1/2	60 1/2	
Dito Dito	72 1/2	72 1/2	
Dito Dito	90 1/2	90 1/2	
O. L. Leening 1844	4		
Amortis. Syndik.	3 1/2	89	
Handel-Maatschappij	4 1/2	123 1/2	124 1/2
Haarlemmermeer	5		
Aand. Rijn-Spoorweg	4 1/2		
„ Holl. Spoorw.-M.	4 1/2		
Obligatiën	4 1/2		
Maatschappij van Weld.	4		
Aand. Ned. Bank	2 1/2		
België	2 1/2		
Dito bij Rothschild	2 1/2	49 1/2	
Frankrijk, Obligatiën	3		
Spanje, Onbep. Stukken	1	18 1/2	18 1/2
Dito	3	38	
Dito Binnenl. a 6 m.	3	33 1/2	33 1/2
Coupon-Bewijzen	5 1/2	5 1/2	
Amortisable Schuld	4 1/2	4 1/2	
Portugal, te Londen	3	36 1/2	36 1/2
Dito Uitgestelde			
Rusl., bij Hope 1798 en 1816	5	100 1/2	100
Dito Dito 1828 en 1829	5		100
Cert. bij dito 1831 en 1833	5	83 1/2	
Dito	4 1/2	84 1/2	84 1/2
Dito bij Hope	4	75	
Dito bij Stieglitz en Co.	4	74	
Dito bij id. 5de Serie	6		
Certifikaten te Hamburg	5		
Inschrijving in Assignat.	6		
Certifikaten van dito	6	58 1/2	
Engelsche Russen			
Polen, Certifikaten	4	67	
Dito Aand. met Lot. fl. 500		140	
Oostenrijk, Metalliek	5	69 1/2	69 1/2
Dito Nieuwe 1847	2 1/2	35 1/2	35 1/2
Dito 1851 en 1852	2 1/2	35 1/2	
Dito Nieuwe	5	78 1/2	78 1/2
Dito 1854	5	78 1/2	78 1/2
Ween. Bank bij Gollen Co.	5		
Dito	4		
Aand. met Loting fl. 250		342	
Nieuwe dito 1854		245	245
Pruissen	4 1/2		
Amerika, Bank-Aktiën Cert.		3 1/2	3 1/2
Dito Orig.		3 1/2	
Napels, Cert. Lam. en Bouwer	5		
Denemarken, Leen. te Lond.	5		
Louisiana bij Hope	5		
Brazilië	5	97 1/2	97 1/2
Dito 1843	5		
Mexiko	3	23 1/2	23 1/2
Dito Onbepaalde		23 1/2	23 1/2
Peru	4 1/2	70	
Grenada, a £ 100	2 1/2	16	
Dito Uitgestelde		6 1/2	
Ecuador a £ 100		3	
Venezuela, a £ 100	3 1/2		
Dito Uitgestelde	1 1/2		
Thesaurie	5	105 1/2	
H. N. 95 1/2; L. N. 88 1/2, 1/2.			

Binnenl. fondsen blijven bij beperkte handel onveranderd vast; Integr. echter sluiten een zweem flauwer; in vreemde fondsen was de markt wederom zeer lusteloos en de stemming over het geheel flauwer. Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 2 1/2 pCt. Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2 m. f 55 1/2	Livorno	2 m. f 38 1/2
Bordeaux	2 m. f 55 1/2	Napels	84
Madrid	3 m. f 240	Petersburg	1.73
Cadix	240	Weenen	6 w. 30
Savilla	237	Augsburg	35 1/2
Bilbao	238	Frankfort	99 1/2
Lissabon	40 1/2	Hamburg	2 m. f 35 1/2
Porto	40 1/2	Londen	2 m. f 11.63
Genua	2 m. f 45 1/2	Rotterdam	11.75

SCHEEPSTIJDINGEN.

AMSTERDAM, 14 Okt. Volgens brief van kapt. J. Janse, voerende het schip Amictia, van hier naar Batavia, in dato 9 Oktober, bevond hij zich toen op de hoogte van het eiland Wight. Equipage en passagiers waren in den besten welstand. — Het schip Phœbus, kapt. C. E. Beek, van Batavia horewaarts gedestineerd, is, volgens brief van den kapitein, in dato Simbas Bay 1 Augustus, den 29en Julij aldaan zwaar door stormen heen geslagen, moet lossem om te repareren, had hevige stormen en heeft veel schade geleden. — De kapt. van de Texel, 14 Okt. 13 Nov. D. D. K. Kaap de Goede Hoop. 15 Okt. L. C. Peters, Louise Christina, Suriname.

UITGEZEILD:

TEXEL, 14 Okt. L. Hus, Arend, Akyab. - G. Everts, Drie Aurelia's, Syra enz - A. J. Ouwehand, de Hoop, Lissabon. HELVOET, 13 Okt. J. van der Linden, Louise Kroonprinses van Zweden, Akyab.

GEPRAAIDE SCHEPEN.

Den 18 Aug. op 14° N. Br., 25° W. L. Henriette Geertuida. kapt. P. Buys Jr., v. Batavia n. Rotterdam. Den 23 Aug., op 15° 36' N. Br., 27° 29' W. L. Ambolina, kapt. P. A. Schaap van Rotterdam naar Batavia. Den 9 Sept. op 29° 15' N. Br., 35° 9' W. L. Thetis krpt. G. Poelman, van Batavia n. Amsterdam. Den 11 Sept., op 29° 52' N. Br., 35° 42' W. L. Jakob Cats, kapt. J. Koning, van Arakan naar Falm. Den 14 Sept., op 36° 45' N. Br., 18° 6' W. L. Atgo kapt. D. Huizers, van Rotterdam naar Batavia.

CARGA-LIJSTEN. ROTTERDAM.

BATAVIA, d'Elna, P. C. Teengs. 5222 b Rijst, 49 boss. Bindrottingen, C. Tierboom en Zonen; 584 b. Rijst 890 b. Gambeer, 143 kranj. Suiker, Suermoud en Comp 46 k. Gom Elastiek, Wachter en Zoon; 83 z en 2 k. Ga Percha, 80 k. Gom Dantmar, 193 z. Gom Elastiek, Cochenille, N. H. M. 1 k. Koopmanschappen, A van Hoken en Zonen; 2 k. dito, C. Suermoud en Zonen en Comp 5 k. Goedcaen, Diverse; 910 b. Rijst 17 k. Cassia, 63 k. G. Damar 67 k en 156 b. Gom Elastiek, 24 kr. Suiker, 6 Drakenbloed, 32 b. Lange Pejer, 222 k. Gutta Percha, k. Goederen. Ouder.

Advertentiën.

(309) Heden overleed in ruim tachtigjarigen oud dom, na het ontvangen der laatste H. H. Sacrament van onze Moeder de H. Kerk, mijn waarde en zeer minde Vader GULIELMUS JUDOCUS GEURS. AMSTERDAM, J. E. A. GEURS, 12 October 2854. Pastoor te Zwaag. Om de menigvuldige betrekkingen en vrienden van een ieder verzocht deze algemeene ook voor bijzondere kennisgeving aan te nemen.

(314) Heden overleed, na een langdurig lijden, den ouderdom van ruim 62 jaar, vroegtijdig versterkt de genademiddelen onzer Moeder de H. Kerk, onze liefde Vader en Behuwdvader G. J. L. VAN DER LAN DEVENTER, Mede uit naam mijner Zoon en Behuwbroeder 11 October 1854, A. L. VAN DER LANDE. De Affaire zal op denzelfden voet worden voorige

Men vraagt aan eene talrijke Kostschool, te 1°. November, een R. C. SECC DANT, bekend met de Fransche en Engelsche Adres aan het Postkantoor te Rotterdam onder de ters J. S.

Tegen 1 Mei 1855 TE HUUR De rijk beklante, zeer doelmatig ingerigte GRA en SCHORSMOLEN: DE EENDRAGT. Huizing, Tuin en circa 2 banders Bouw Weiland, te Waalwijk. Te bevragen bij den Notaris TUSMANS aldaar.

Bij C. L. VAN LANGENHUYSEN is verkrijgbaar ges DE HERDERLIJKE BRIEF VAN Z. D. HOOGW. FRANCISCUS JACOBUS VAN VRE Bisschop van Haarlem, over het aanstaande JUBILE, zoo als die in alle kerken is afgekondigd. Prijs 15 Cts.

En wordt met succes gedebiteerd: Magdalena van Vaernewyck, eene ware denis, beschreven door PAUWELS FORESTIER, B ter, gedrukt onder toezicht van J. A. ALBERDINGK Met een plaatje van Dujardin. Geertuida van Oosten. Geschiedenis van Delftsch Begijntjen, uit de XIVe eeuw, door ALBERDINGK THJM. Met 2 platen van Ed. Dujardin. Meijufvrouw Leclerc, iets uit de jongste verhaald door J. A. ALBERDINGK THJM. Met een van Ed. Dujardin. De Historie van Heer Rannif van door H. J. C. VAN NOUWUS; voorafgegaan Levensschets van den Auteur door J. A. AL THJM, versierd met eene wapenplaat, vier van Dujardin en een portret van den schrijf Hamburger. Nederlandsche Verhalen van J. J. VAN R. K. Priester van het Bisdom Haarlem, vier vier Koper etsen van J. van Dijk. Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker.